Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 173. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ПЯТНИЦЯ, 8-го СЕРПНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 8, 1980 No. 173. VOL. LXXXVII.

Українські католики Канади відбули XIII Конґрес

Едмонтон, Альта. — Тут в днях від 27-го до 30-го червня відбувся величавий Конґрес українців-католиків Канади, в якому взяли участь 334 делеґати від усіх п'яти епархій. Епархії репрезентували іхні Владики, на чолі з Митрополитом Максимом Германюком, який виголосив головну промову на бенкеті.

Патріярх Йосиф надіслав Конґресові свої патріярші благословення й побажання. „Ваш Конгрес буде свідченням тієї братньої любови, про яку Христос казав, що по тім буде пізнати, що Ви мої учні, коли будете любити один одного" — писав Патріярх.

Згідно з ротаційним принципом, який практикують українські католики в Канаді, цим разом керівні органи їхніх організацій перенесено до Торонто. Тут централю їхню очолив д-р Юліян Пелех. Братство Українців Католиків Канади очолив д-р Микола Кушпета, а пані Марія Долішна Лігу Українських Католицьких Жінок Канади. Роман Дусанівський очолив Українське Католицьке Юнацтво Канади.

Конґрес проходив під гаслом „За свободу віри і Церкви в Україні," що й підкреслив як головний мотив ширшої діяльности Патріярх Йосиф у свому посланні на Конгрес:" Не забувайте про потреби нашої Церкви в нелегких для неї часах, і тут у вільному світі, і в Україні".

Американські конґресмени виступили в обороні Вячеслава Чорновола

Вашінгтон. — З ініціятиви конгресмена Чарлза Ф. Догерті з Пенсильванії і на прохання філядельфійського Комітету Оборони прав людини в Україні, 41 конгресмени підписали і вислали листа до генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР Леоніда І. Брежнєва в обороні поновно засудженого на довголітнє ув'язнення українського журналіста і автора книжки „Лихо з розуму" Вячеслава Чорновола.

В листі, з долученими оригінальними підписами конгресменів, згадується, що Чорновіл, член Української Гельсінкської групи, вже перед тим відбув довголітнє покарання у совєтських в'язницях і концентраційних таборах і його заслання мало закінчитися при кінці цього року, але він був поновно заарештований в квітні ц.р. і засуджений за фальшиві обвинувачення в насильстві. Таким чином, — пишеться в листі конгресменів, — Чорновіл, буде змушений відбувати чергове ув'язнення за оборону людських прав в Совєтському Союзі.

Конгресмени пригадують Л. Брежнєву, що Совєтський Союз є сигнатором Гельсінкських угод і як такий повинен додержуватися постанов цієї конференції. Останні арешти оборонців прав людини і членів рухів спротиву, а також арешт Чорновола вказують на серіозну загрозу порушення Гельсінкських угод Совєтським Союзом, — кажуть американські конгресмени.

„Тільки тоді, як міжнародний договір підписаний в Гельсінках буде респектований усіма країнами, є можливе порозуміння між народами", — пишуть конгресмени до Брежнєва, домагаючись негайного звільнення з ув'язнення Чорновола.

Брежнєв і Кадар обговорюють політику детанту

Москва. — Совєтське пресове агенство ТАСС повідомило, що генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Леонід Брежнєв відбув у Криму зустріч з першим секретарем мадярської Комуністичної партії Яношем Кадаром, який нібито прибув на короткий відпочинок до Совєтського Союзу. Головною темою розмов обидвох комуністичних лідерів, кажуть західні дипломати, були в першу чергу справи детанту, бо Брежнєв і Кадар висловили переконання, що „розрядку цілком можна зберегти і зміцнити". На їхню думку випробуваний шлях до цього є „поширювати і поглиблювати політичний діялог і контакти між країнами з різним соціяльними системами".

Комуністичні верховоди міркують, що реальні можливості для поліпшення загального політичного становища у світі відкривають, зокрема, „радянські ініціятиви відносно проведення переговорів щодо ракетної-ядерної зброї середньої дальности в Европі".

Брежнєв і Кадар, — говориться далі в комунікаті агенства ТАСС, — одностайно відзначили життєву силу і неминуще значення для долі миру" в Европі і в усьому світі „заключного акту, прийнятого на нараді в Гельсінках п'ять років тому".

„Відповідно до політичної спрямованости цього документу, — інформує в дальшому ТАСС, — Радянський Союз і Угорщина твердо виступають за проведення зусрічі в Мадриді у діловому, конструктивному дусі". Вони висловили надію, що на конференції в Мадриді учасники докладуть максимальних зусиль, щоб прийняти „практичніші рішення націлені на поглиблення мирного співробітництва, закріплення норм мирного співіснування". Загальним бажанням Брежнєва було б рішення у Мадриді про скликання загальноевропейської конференції „по воєнній розрядці і роззброєнню".

Зустріч, у якій брав також участь секретар ЦК КПСС К.У. Черненко, пройшла „у сердечній атмосфері".

Американські правники затурбовані долею Левка Лук'яненка

Гонолюлю, Гаваї. — Асоціяція американських правників, яка впродовж тижня відбула тут свою річну конвенцію, висловила „глибоке затурбовання" долею українського правника-політв'язня Левка Лук'яненка і доручила у спеціяльній резолюції своєму президентові закомунікувати це затурбовання Леонідові Брежнєву та відповідним міжнародним організаціям.

Резолюцію запропонував конвенції в понеділок, 4-го серпня, Джером Шестак, відомий правник з Філядельфії, який очолює американську делеґацію до Комісії прав людини при Об'єднаних Націях в Женеві, Швайцарія. Делеґати прийняли її одноголосно. Лист у справі Л. Лук'яненка до Брежнєва мав бути висланий ще перед закінченням конвенції головою Асоціяції Леоном Джанковским.

Левко Лук'яненко

Ініцiятиву в справі звільнення Л. Лук'яненка винесли ще минулого року українські правники молодшого покоління, які є членами Асоціяції. З особливою пильністю і наполегливістю працював в тій справі адв. Мирослав Смородський, який приготовив відповідну документацію та зізнавав раніше цього року перед комісіями правопорядку та міжнародного права під час нарад в Чікаґо і Мілвокі. Таких зізнань та перевірки вимагають процедуральні правила Асоціяції щодо резолюцій, які розглядає генеральна асамблея делеґатів на конвенцію. Після свідчень М. Смородського у суботу, 2-го серпня, комісія правопорядку узгіднила й прийняла текст згаданої резолюції в обороні Л. Лук'яненка, відкриваючи їй дорогу на пленарну сесію конвенції.

До успішного переведення цієї резолюції, крім М. Смородського і Дж. Шестака, причинились такі правники: Віктор Рудь, Роберт Вайнберг, Рон Северід, Джеймс Сілкенап та інші.

Помер Микола Олек, визначний громадський і союзовий діяч

Чікаго, Ілл. — У вівторок, 5-го серпня ц.р. помер тут ненадійно на 64-ому році життя Микола Олек, визначний громадський та союзовий діяч.

М.Олек народився в 1916-ому році в Клівленді і там почав свою живу діяльність в українській громаді та в Українському Народному Союзі. Він був членон ради директорів і секретарем Українського Народного Дому в Клівленді, головою Українських З'єднаних Організацій Клівленду /Відділу УККА/ та секретарем 102-го Відділу Українського Народного Союзу в Клівленді.

св.п. Микола Олек

Після переїзду до Чікаго М.Олек продовжував там і ще поширив свою громадську та союзову активність. Він був головою Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, головою Українського Американського Відділу Ліґи Ізаака Волтона, головою Українського Американського Республіканського Об'єднання, головою Іллінойського Республіканського Комітету Національностей /спадщинних груп/ для вибору президента Ричарда Ніксона, членом Екзекутиви Української Крайової Республіканської Федерації, делегатом до Республіканської ради національностей стейту Іллінойі, членом управи Відділу Українського Конгресового Комітету Америки та членом управи Злученого Українсько-Американського Комітету.

М.Олек був кількакратно делегатом на Конвенціях УНСоюзу та членом конвенційних комісій, в тому і головою Статутової Комісії 27-ої Конвенції УНСОюзу в Клівленді у 1970 році.

Покійний полишив у смутку свою дружину Гелен, головну радну УНСоюзу, сина Степана, матір Марію Олексик, та братів Михайла, Степана і Данила, як теж численну ближчу та дальшу родину.

Панахиди мали бути відправлені в четвер, 7-го серпня в Чікаго у похоронному заведенні Белмонт при 7120 Вест Белмонт Евеню, та в п'ятницю, 8-го серпня, в Клівленді в похоронному заведенні Лазуки і Колодія при Стейт Стріт.

В суботу ранком відпровадить Покійного на вічний спочинок з цього ж похоронного заведення до церкви св. Петра і Павла та на цвинтар численна українська, а сокрема союзова громада.

Американська Гельсінкська група видала свої напрямні

Ню Йорк, Н. Й. — Американський комітет слідкування за приміненням Гельсінкських угод видав свої напрямні для Мадридської конференції, яка почнеться 11-го листопада ц. р. Цей комітет, суспільна, з урядовими чинниками непов'язана організація, постав 1979 року.

Серед напрямних того комітету є.:

- підставовою вимогою Мадридської конференції мусить бути звільнення з тюрем і таборів всіх тих, що в Східній Европі, а особливо в СССР слідкували за приміненням Гельсінкських угод та подавали до публічного відома надужиття тих постанов;
- треба поробити всі потрібні заходи, щоб Мадридська конференція забезпечила легітимність усіх осіб і груп, які в різних країнах займаються перевіркою примінення постанов „третього кошика" Гельсінкських угод;
- Мадридська конференція повинна продовжувати практику, започатковану конференцією в Београді, публікувати й наголошувати прізвища переслідуваних, як Микола Руденко, Олекса Тихий, Юрій Орлов, Анатолій Щаранський і Вікторас Петкус;
- в часі Мадридської конференції суспільним організаціям мусять бути надані суттєві ролі в підготові конференції як і в її переведенні; слідуюча того рода конференція повинна відбутися не пізніше весни 1983 року.

Американський Гельсінський комітет приготовляє цілий ряд матеріялів на Мадридську конференцію, а тепер розсилає доповнену брошуру „39, які повірили" на адресу тих, хто звернеться до нього.

Вимагають економічних санкцій проти Ізраїля

Ню Йорк, Н.Й. — Повінь резолюцій проти Ізраїля, які ухвалюють різні органи Об'єднаних Націй, в тому в першу чергу Рада Безпеки ОН і Генеральна Асамблея, дотепер не мають ніяких позитивних наслідків. Навпаки, ті резолюції надають з одного боку своєю гостротою і безкомпромісовістю, а з другого відсутністю будь-яких наслідків, посмак наївности й несерйозности. Арабські країни поставили вимогу, щоб Рада Безпеки приступила до конкретних ухвал, а саме санкцій проти Ізтаїля.

Йдеться в першу чергу про економічні санкції, для яких арабські делегати підготовляють текст відповідної ухвали. Таким чином арабські делеґації намагаються в якиись спосіб зареагувати на охвалення ізраїльським парляментом закону про повне й остаточне влучення цілого Єрусалиму в склад ізраїльської суверенної території і перенесення туди всіх центральних державних урядів.

Одначе принаймні дві держави, постійні члени Ради Безпеки, яким прислуговує право вета, Англія і ЗСА, попередили, що власне проти пропозиції економічних санкцій в справі Ізраїля накладуть вето. Таким чином якщо й така ухвала западе більшістю голосів, вона не матиме ніяких практичних наслідків, а буде ще одною деклярацією на папері.

Вірмени продовжують напади на турків

Париж, Франція. — Після минулотижневого вбивства турецького шарже д'афер і його дочки вірменськими терористами в Атенах, у вівторок, 5-го серпня, вірменський терорист в Парижі виконав напад на турецьку амбасаду. Є це вже 15-тий з черги збройний напад вірменів на турецьких дипломатів за кордоном. І цим разом напасник утік, залишивши чотирьох ранених, з того трьох у важкому стані, у приймальні амбасади.

В Анкарі, столиці Туреччини, міністер закордонних справ Гайреттін Еркмен публічно засудив того рода терористичні акти, заявляючи, що вони не мають ніякого оправдання. Таким чином він нав'язав до турецьких масакр вірменського населення виконуваних офіційними чинниками, з яких остання з 1915 року відзначилася неймовірною жорстокістю й коштувала вірменам, згідно з їхніми джерелами 1,5 мільйона вбитих.

Вірменська еміграція, зложена головно з тих, яким удалося втекти з батьківщини, розкинена по цілому світі. Її духовний центр є в Бейруті, Ливан, недалеко Вірменії, а в ЗСА є великі скупчення в Каліфорнії, Ню Йорку, Бостоні і ще деяких осєредках. Де міститься осередок терористичних акцій невідомо, але поінформованість напасників про місцеві умови, де вони виконують напади і прецизність нападів вказують на справно діючий диспозиційний центр.

Фестиваль у Філядельфії заповідається успішно

Філядельфія, Па. (І.Скочиляс). — Український Фестиваль музики, співу й танцю „Гомін України" відбудеться у п'ятницю, 15-го серпня.

Завдяки стараниям управи Відділу Українського Конгресового Комітету Америки й при співпраці Відділу Розваг міського уряду Філядельфії — рік-річно, почавши від 1976 року ці імпрези відбуваються у міському парку з програмою на високому мистецькому рівні. В цьогорічному Фестивалі беруть участь: Павло Плішка, міжнародної слави бас з Метрополітальної Опери; Рената Бабак, меццо-сопрано Львівської, Ленінградської та Опери Большого Театру у Москві; Ярополк Ласовський, композитор і скрипаль-віртуоз; чоловічий хор „Прометей", диригентом якого є Михайло Длябога. Хор повернувся недавно із репрезентативного турне по Західній Европі. Танцювальний Ансамбль „Дунай" із Ст. Кетеринс, Канада, хореограф Ансамблю — Орест Самець. Акомпаньятори: Тома Гриньків, Ірена Пелех і Оксана Ласовська.

У програмі цьогорічного фестивалю є духові скарби українського генія, що їх завдяки стараниям управи Відділу УККА можна з гордістю зарепрезентувати перед неукраїнською публікою.

Програма фестивалю виконувана найкращими мистецькими силами, викличе у присутніх українців почування любови до української культури, прокине у неї свідомість її приналежности до цих предків, до цього народу, який витворив цю культуру, а в не-українців пошану до нашого народу. Та є і другий аспект цієї імпрези. Він переконливо вкаже нашим сусідам на високий позем культури українського народу й розголосить добре ім'я українського народу.

У світі

ІНФОРМАЦІЙНЕ АҐЕНСТВО КНР Гсінгуа повідомило, що в деяких районах Китаю, особливо довкруги Пекіну, триває небувала спека, яку офіційно склясифіковано найгіршою в столітті. Спека ця спричинила великі шкоди в сільському господарстві. Цьогорічні жнива дадуть принаймні на шість відсотків менше збіжжя, як в попередньому році. Уряд в Пекіні заповів великій закуп збіжжя за кордоном. З огляду на величину закупів Китай переведе їх у різних країнах. Дотепер Пекін закуповував збіжжя в першу чергу в Канаді. Повідомлення про замовлювання в різних країнах вказує на підкреслення потреби в більшій мірі звернути увагу на американський ринок.

У БОЛОНЬЇ, ІТАЛІЯ проходять бурхливі демонстрації проти терором. Поштовхом до того був катастрофальний вибух бомби, підложеної невідомими дотепер терористами, на головній залізничній станції цього міста, у наслідок якого згинуло 76 людей і біля 200 було ранених. В одній з демонстрацій узяло участь понад 100,000 учасників. Шеф поліції в Болоньї, Італіо Ферранте, подав, що ревізії відбулися в багатьох пунктах Італії, але дотепер ще не вдалося поліції попасти на будь-які сліди злочинця. Італійський уряд відбув спеціяльне засідання присв'ячене тільки проблемі тероризму. На засіданні винесли однодушне рішення застосувати особливі міри, щоб вкінці вирвати з корінням лихо тероризму.

КОНСЕРВАТИВНИЙ УРЯД в Англії робить заходи для оживлення дотепер знаціолізованих фабрик і цілих ділянок промислу. Знаціоналізовані підприємства після короткого часу ваявили всі неґативні прикмети бюрократії і в загальному ввійшли в стан застою. Також безперервно вимагають вони капіталовкладів з державного скарбу. Сер Джофрі Гов, канцлер скарбу Великої Британії, видав зарядження, які мають на меті вможливити знаціоналізованим підприємствами виявити більше ініціятиви й фінансової гнучкости та достосуватися до потреб ринку.

УРЯД ҐЕНЕРАЛА ЗІЯ УЛЬ-ҐАКА в Пакістані розпочав широко закроєну акцію арештів серед членів нелеґальної комуністичної партії Пакістану. Згідно з інформаціями, підпільна комуністична партія готовила цілий ряд підривних акцій згідно з дорученнями отриманими з Москви. Серед арештованих знаходиться генеральний секретар партії д-р Айзаз Назір. Одночасно з арештами членів і співробітників підпільної комуністичної партії урядові чинники перевели арешти серед керівних членів двох пакістанських політичних партій, Пакістанської народної партії колишнього президента Зульфікара Алі Бгутто, якого режим президента Гака арештував, а суд засудив на кару смерти й присуд виконано, та ісламської Тегрік Істікваль партії, в якій концентруються консервативні релігійні елементи.

В Америці

ГУРАҐАН ПІД НАЗВОЮ „АЛЛЕН" навістив східні побережжя Караїбського моря, нанісши багато матеріяльної шкоди для тамтешних країн. В Гаїті, наприклад, гураґан знищив майже ввесь врожай кави, не говорячи про ярину, овочі й інші продукти. Гураґан, супроводжуваний вітром 170 миль на годину і зливними дощами, спричинив смерть багатьох осіб. Метеорологічні станції ЗСА інформують, що цей гураґан наближається тепер до Джамайки і на початку чергового тижня може загрожувати вже прибережним місцевостям ЗСА, зокрема Фльориді.

РОНАЛД РЕҐЕН, кандидат на президента Республіканської партії, виголошуючи привітальне слово на конференції Крайової міської ліґи в Ню Йорку заявив, щоб негритянське населення, відкинувши на бік всякі пересуди супроти його особи, як нібито „карикатурного консерватиста", голосувало за зміною в Білому Домі, тобто віддало свої голоси за республіканських кандидатів. Реґен відвідав також південний Бронкс і дорікав, що президент Джіммі Картер, який відвідав цю дільницю в 1977 році і обіцяв її відбудову, не сповнив своїх обіцянок. Зустріч з мешканцями пройшла бурхливо.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПРЕСОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ президента Джіммі Картера, яка повністю була присвячена вияснению справ замішання в урядові справи його брата Біллі, багато речей залишилися невиясненими. Наприклад, секретар Білого Дому Джоді Повелл заявив, що він відразу не поінформував президента Картера, що його брат Біллі отримам 220,000 долярів від Лівії тому, мовляв, що не бачив потреби турбувати Президента справами, які і так він не міг змінити. Загально думають, що створена сенатська підкомісія буде мусіла основно розглянути ці справи і може навіть переслухати президента Картера.

ДЕПАРТАМЕНТ ШКІЛЬНИЦТВА і виховання випустив вказівний посібник про двомовне навчання в американських державних школах, у якому говориться, що публічні школи мусять увести двомовне навчання там де є відповідна кількість дітвори з обмеженим знанням англійської мови. Посібник також вказує, яка дітвора підпадає під катеґорію двомовного навчання.

СЕРЕД РЕСПУБЛІКАНЦІВ поширюється побоювання, що Джон Андерсон, незалежний кандидат на президента, може відтягнути багато, зокрема ліберальних голосів, які пішли б на республіканських кандидатів, висловлюючи тим самим своє незадоволення політикою президента Картера і його Уряду. Найбільше можуть потерпіти сенатори і конгресмени, які стараються про перевибір.

Українці були учасниками Республіканської Конвенції

Певна кількість українців активно брали участь в Республіканській конвенції в Детройті в днях 13-17-го липня, чи як делегати, чи як виборчі добровільні помічники. На світлині група українців з різних місцевостей Америки, яка брала участь у прийнятті, що його спонзорував Молодечий комітет Крайової республіканської ради спадщинних груп під час Конвенції в Ренесанс-центрі в Детройті, у вівторок, 15-го липня.

ПРИГАДКА

Пригадуємо всім ВШ Передплатникам „Свободи", що з днем 1-го червня ц. р. одержують англомовний „Український Тижневик" тільки ті передплатники щоденника, які вислали замовлення і належну передплату „Українського Тижневика". Для вигоди тих передплатників, які бажають одержувати „Український Тижневик", але ще не вислали такого замовлення і передплати, поміщуємо в цьому числі відповідний формуляр, що його можна вирізати і переслати виповненого разом з чеком передплати до Адміністрації „Свободи".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily exept Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Фракційна боротьба

Уже від довгих років іде завзята боротьба в англійській Лейбор партії за персональні впливи, за політичну лінію, за принципи. Не раз могло здаватися, що ця боротьба з часом вщухне, але, як показують події останнього часу, внутріпартійна ворожнеча зростає перед недалекою партійною конференцією, яка відбудеться восени ц. р. у Блекпулі. Ця конференція, яка відбудеться в жовтні цього року може стати форумом глибоких розходжень, а навіть розламу. Тільки невеличка кількість партійних ідеалістів сподівається, що в Блекпулі у вогні боротьби стопляться різниці поглядів і Лейбор партія вийде з'єднаною і зміцненою та готовою до нелегкої боротьби з консервативною партією Англії, яка вперше від її постання є очолена жінкою Маргаретою Тачер і, не зважаючи на песимістичні передбачення, виходить переможцем з різних боїв.

Лідер Лейбористської партії колишній прем'єр Джеймс Келлеґен займає централістичні позиції і завдяки тому можна б було легше добитися спільного фронту партійних крил. Одначе вже від років ліве крило на чолі з колишнім міністром енергетики Тоні Бенном не лише не допускає до якогось вирівняння внутрішніх розходжень, але навпаки поглиблює розходження й видвигає щораз то нові драстичні пропозиції. Пропозиції ті йдуть по лінії давніх радикальних вимог европейського соціялізму, які у великій мірі життя виявило нереальними, але яких партійні доктринери, або гарячі голови не могли ще дотепер позбутися.

Ліве крило вимагає радикальної соціялізації виробництва. Соціялізація, удержавлення має в Англії світлу й сумну історію. Від неї сподівалися ліку на всі соціяльні недомагання; її вважали рішучим інструментом для боротьби з господарським відставанням убогих верств та з тими усіма економічними нерівностями, якими капіталістичний устрій такий характеристичний (а де їх, тих економічних нерівностей немає?) Соціялізацію, або як тут кажуть націоналізацію перевели, а економічні нерівності залишилися, а може ще й поглибилися. А до того прийшов занепад соціялізованих індустрій: сталь, залізниці, вугілля й багато інших дуже швидко після удержавлення почали працювати дефіцитно, а деякі навіть, як, наприклад, славні автомобільні фабрики, почали банкрутувати. Одначе ліві кола мають свою відповідь на те: не удержавлення є причиною того, а замало удержавлення.

На таке твердження лівиці можна відповідати не з прагматичних, життям перевірених позицій, а виходячи з теоретичних обґрунтувань. І це робить боротьбу відірваною від життя, але саме тому більше заїлою. Ліве крило вимагає виходу Англії зі Спільного ринку европейських держав, не пропонуючи на це місце нічого іншого. Ліве крило вимагає дальшого обнижування оборонної стопи, а зовсім не каже, як же захистити країну перед большевицькою аґресією і т. д.

До тих нібито принципових позицій видвигнула англійська ліва ще й вимогу „демократизації партії". Лейбор партія не кермована демократично! — кричать вони на кожному вуглі промислових осередків і розпалюють тим пристрасті серед членства. Членству вони доказують, що власне воно повинно вирішувати про всю політику партії, про склад її керівних органів, про тактику в парляменті, а не парляментарний клюб Лейбористської партії, як це було дотепер і що добре витримало пробу життя, бо співвирішний голос мали в першу чергу ті, які знайшли підтримку у виборців і які були в постійному контакті з виборцями, а не ті, які на замкнених партійних зборах подвизаються гуррапартійними фразами й поступають як типові „патріоти партії".

Ті й ще інші суперечності дійшли до такого стану, що відомий партійний лідер Рой Джекінс, який у грудні цього року повертається до внутрішньої англійської політики, бо кінчиться його успішна тура на пості президента комісії Спільного ринку, публічно заявив: різниці між крилами в Лейбористській партії такі глибокі, а розходження такі всесторонні й зайшли так далеко, що немає мови про консолідацію й узгіднення тих позицій, мусить постати нова партія соціялістичного центру. Впарі з тим соціялістичні, або близькі до Лейбористської партії періодики почали давати багато місця тим унутрішнім конфліктам.

Врешті постала своєрідна „центристська" група на чолі з Дейвидом Овеном, Вілліямом Роджерсом і пані Ширлі Вілліямс. Вони видали звернення зі закликом до партії об'єднатися на базі рішучого протиставлення лівацьким тенденціям, які не витримали проби життя. Усі троє автори того звернення колись належали до кабінету міністрів Келлеґена і дотепер займають керівні пости в партії. Але крім гострого виступу проти лівацького доктринерства вони також не пощадили Келлеґена, якому вони закидають поблажливу поставу до тієї лівиці й заявляють, якщо так буде далі, тоді постане передумова для реалізації концепції Дженкінса про старання нової центристської Лейбористської партії, а тим самим розламу.

ПІСЛЯ КОРОТКОГО ПОБУТУ в Ізраїлі і безуспішних розмов з прем'єром Менахемом Беґіном та іншими провідними особами в Єрусалимі Гастон Торн, міністер закордонних справ Люксембурґу, який тепер ротаційно виконує обов'язки предсідника Европейської ради, керівного органу Европейської Господарської Спільноти, прибув до Бейруту, столиці Ливану. В Бейруті він відбув розмови з міністром закордонних справ Ливану Фуадом Бутросом та з керівником ПВО Ясіром Арафатом, а після тих розмов має в пляні зустрітися з іншими державними керівниками арабських країн. Його метою є призбирати інформації від всіх чинників, включених в арабсько - ізраїльський конфлікт, щоб опісля на цій базі західньоевропейські держави могли випрацювати свій проект полагоди того конфлікту.

ЖУРНАЛ „Ю.С.НЮЗ ЕНД ВОРЛД РІПОРТ" інформує, що правний дорадник Біллі Картера намагався відмовити в 1978 році брата президента Картера Біллі від поїздки до Лівії і дораджував йому зірвати всякі зв'язки з тією державою. Біллі тоді відмовився від такої поради і змінив адвоката.

Василь Маркусь

ДВІ БУЛЛИ І ОДНА ВІДПОВІДЬ

Надзвичайний Синод єпископів Української Католицької Церкви викликає різні реакції серед українців католиків. Одні вважали це за досягнення і оцінили позитивно саму леґалізацію синодального правління та факт вибору кандидата на помічника Блаженнішого Патріярха Йосифа, інші заскочені вибором і номінатом, прийняли цю подію критично, а навіть із затривоженням, мовляв, нова ситуація принесе нашій Церкві її повне підпорядкування Східній Конґреґації. Найкраще висловив цей поділ думки серед Божого люду наш незрівняний Еко, який у „Лисі Микиті" за травень 1980 року помістив карикатуру двох священиків по римському синоді: один радий з піднесеними руками — це оптиміст; другий похнюплений і прибитий — це песиміст.

Дотепер між самими патріярхальними діячами велася жвава дискусія на тему синоду саме по лінії оптимістичної та песимістичної оцінок. Останньо песимісти одержали поважний арґумент у свої руки.

На виборі і затвердженні Папою коадьютора Верховному Архиєпископові справа мала закінчитися. Папа довів до скликання Синоду, до його щасливого закінчення, вибору коадьютора з правами наслідника і цим Ватиканська інтервенція могла припинитися. Дальший розвиток справ, узгіднення функції Архиєпископа-помічника і його співпраці з Блаженнішим Первоієрархом, належно залишити правопорядкові, звичаям і традиціям тієї ж Церкви. Але Курія перестаралася.

Можна припускати, що хтось справу передумав і хтось порадив відділові для публічних справ Церкви видати ще в імені Папи Івана Павла II окрему номінаційну буллу. Зробили це заднім числом, бо з датою 27-го березня, хоча сама булла появилася десь у половині червня. Згідно з нашими інформаціями, її дістав Архиєпископ-помічник і подбав про поміщення її в українській католицькій пресі. А його зверхник, Блаженніший Патріярх Йосиф — як нам відомо — довідався про ці булли щойно з преси чи пресової відбитки, висланої йому з Філядельфії. Перша булла — це номінація і визначення функцій Архиєпископові Помічникові Блаженнішого Йосифа, а друга — найменування його дочасно Адміністратором Філядельфійської Архиєпархії. З погляду наших взаємин з Курією важливою є перша булла, бо вона, виглядає, є кроком взад у відношенні до того, що було перед Синодом. Вона водночас вдаряє по авторитетові Патріярха Йосифа та становить далекойдучу інґеренцію Курії у наші церковні справи.

Друга булла — радше рутиновий документ, який стверджує те, що Папа усно сказав Архиєпископові Мирославові Любачівському, а саме: що тимчасово він має адмініструвати Філядельфійською Митрополією.

Поминаємо факт, що такої булли — на нашу думку — цілком не було потрібно, а якщо її видано, то вона повинна б була появитися таки з підписом Папи. Оскільки її укладено в канцелярії кардинала Касаролі і в той час, коли Папа Іван Павло був зайнятий підготовою до своєї візитації у Бразилії, можна підозрівати, що це зроблено навмисно, щоб черговий раз виявити свою зверхність і бюрократичну інґеренцію у справи нашої Церкви. Є поважні підозріння, що булла була спільним продуктом як Східньої Конґреґації, так і департаменту кардинала Касаролі.

Крім факту номінації, в буллі з 27-го березня є кілька приємних фраз до Номіната, щоб він „становив однісгь з Верховним Архиєпископом...", „поступав за його радами...", „здавав йому звіт", „був учасником його прав і обов'язків". Це все гарно і дипломатично, включно із заувагою, що цим вибором Апостольська Столиця „виявила особливо печаливість і прихильність супроти Верховного Архиєпископа і супроти Української Католицької Церкви".

Проте, останнє твердження тратить на вартості, бож вирахувані доручені Архиєпископові Мирославові функції в буллі поважно вдаряють по авторитетові й інтеґральності влади в Українській Католицькій Церкві.

Кардинал Касаролі

(Закінчення на стор. 3)

Панас Феденко

ГРА З ОГНЕМ

Дня 16-го липня ц. р. московська „Правда" повідомила совєтських громадян і світ про наміри уряду СССР: мовляв, влада совєтської імперії ніколи не згодиться з тим, щоб з нею розмовляли з позиції дужчого. Це значить: Москва постарається не допустити, щоб великодержава за Атлантійським океаном догнала й перегнала Совєтський Союз в зброєнні.

Відомо, що московське політбюро використало переговори й дискусію з Вашінґтоном про відпруження і обмеження свого воєнного арсеналу. Мавши перевагу в цій ділянці, Брежнєв і його міністри почали аґресію на Афганістан, бо думали, що уряди інших великодержав мовчки „проковтнуть" цей наїзд, як прийняли до відома окупацію Мадярщини 1956 року та Чехо-Словаччини 1968 року.

При кінці червня канцлер уряду Західньої Німеччини Г. Шмідт провідав Брежнєва і мав розмови з членами совєтського уряду. Він привіз із Москви утішні вістки: мовляв, Брежнєв і Косиґін „не авантюрники" і не прямують до світової війни. Вони готові до переговорів із західніми великодержавами про забезпечення мира...

Стаття в „Правді", написана, безперечно, „в намірені" совєтського Політбюра, містить у собі загрозу іншим великодержавам. Ця загроза знайшла відгук у світі, бо в московській „Правді" кожний може прочитати заборону іншим державам розвивати їх збройні сили.

Москва відкидає вимоги різних урядів, щоб совєтське військо покинуло Афганістан. Кремль твердить у своїй пропаґанді, що совєтська армія обороняє цю країну від інтервенції „імперіялістів", і забере своє військо із Афганістану тільки під умовою, що припиниться втручання сторонніх „реакційних сил" до внутрішніх справ Афганістану...

З того видно, що повіяв знову холодний вітер з Москви. Це відома мова совєтської дипломатії: — Що є наше (що ми загарбали), те зостається нашим; а що є ваше, про те можемо вести переговори...

Цей гострий тон непомалу збентежив людей, відповідальних за долю своїх країн. Зрозуміло кожному: коли визнати загарбання Афганістану совєтським військом як довершений факт, то немає ґарантії, що Москва не повторить аґресію проти якоїсь іншої країни.

Невідрадне внутрішнє положення СССР вимагає від володарів Кремля „успіхів" у закордонній політиці, нових доказів, що вони дбають за інтереси „першої в світі держави трудящих". Свого часу міністер Гітлера Герман Ґерінґ заспокоював німецьких громадян, які хотіли поліпшення свого харчування: „Важніші гармати, не масло"... Пропаґанда про „імперіялістів", які нібито готують аґресію проти Совєтської імперії, Москва пробує виправдати свою аґресивність.

Бувши послом у Москві, відомий американський дипломат Джордж Кеннан попереджав свій уряд після Другої світової війни про небезпеку для світу, коли комуністичний уряд дістане в свої руки атомову зброю. На цю небезпеку часто звертає увагу світу також Андрей Сахаров: іронія долі хотіла, що він сам був конструктором совєтської водневої бомби...Кеннан писав, що московські диктатори не будуть мати ніяких докорів совісти і пустять в рух атомову зброю, коли віритимуть, що це дасть їм перемогу.

Горді слова „Правди" про перевагу совєтської зброї і виразна загроза сусідам ближчим і дальшим викликали неспокій у світі. Вашінґтон забув про довготривалі конфлікти з комуністичним Китаєм і постачає модерну зброю наслідникам „великого президента" Мао. Неспокій велить японцям помагати китайським комуністам розвивати індустрію у цій відсталій країні. Проти войовничого В'єтнаму, що в Азії виконує пляни Москви так, як це робить Куба в Африці, твориться союз Таїлянду (Сіям), філіппінські держави та інших, і за ними стоять Австралія та Нова Зеляндія. Ісламські країни з острахом і вороже поставилися до московського наїзду на Афганістан і допомагають повстанцям цієї країни в їхній боротьбі проти аґресорів.

Від 1958 року розпалася дружба між Москвою й Китаєм (перестали співати „русский с китайцем братья навек"). Совєтська пропаґанда лякає громадян СССР імперіялістичними плянами китайського уряду, закрема тим, що китайці хочуть, разом з капіталістичними державами, ізолювати Совєтський Союз, оточити совєтську імперію спілкою держав, ворожих „батьківщині всіх трудящих"... Московський диктатори стали до певної міри жертвами власної пропаґанди: щоб забезпечити свою імперію перед уявленою аґресію, вони рішили захопити силою зброї Афганістан, країну, що лежить у сусідстві з багатими джерелами нафти, життєвим нервом індустріяльних країн.

Наїзд на Афганістан не приніс Москві сподіваних успіхів: проти аґресора мобілізуються в світі сили політичні й мілітарні. Уряд Великобританії вирішив поліпшити свій атомовий потенціял: уряд Західньої Німеччини, що не має атомової зброї, привітав це рішення...

Спроби уряду, до зубів озброєного, залякати інших, усе приводили до війни. Це — гра з огнем..

Чи московське Політбюро зрозуміє небезпеку?

(Кінець)

У совєтському калейдоскопі

„Етюдники" на лани! Так останньо прозвучав наказ комуністичної партії, яка закликає мистців України виїздити на села із своїми творчими здобутками, щоб покласти підвалини у „зміцнення союзу праці і мистецтва" і щоб „проводити широку роботу з естетичного виховання сільської молоді".

І ось, що повинно бути на тих картинах, що їх на виставку із собою на українські села привозять совєтські мистці, не що інше, а портрети, які „започатковують галерію трударів району". Ось, наприклад, на Кіровоградщині маляри ввели „нову форму спілкування митців з трудівниками села, — бо як пише київська газета „Культура і Життя", привезли із собою портрети... головного механіка колгоспу, доярки цього ж колгоспу, тракториста, бригадира механізаторів колгоспу, „знатного" буряковода та й знову доярку й інших цього роду „видатних" трударів". Загін „етюдників" виконав своє завдання „по-ударному", — схвалює газета, — бож їхні твори — „відображають патос нашої епохи, показують важливі досягнення суспільства розвинутого соціялізму". Нічого і казати такий портрет, як, наприклад, доярки — колись у світі матиме... безцінну мистецьку вартість.

• Суворій критиці підпали львівські і київські телепродуценти та творці телевізійних сценаріїв, яких, наглядно, важко приневолити до створення фільму на політичну тему. Бож навіть, коли і скликано в обидвох згаданих містах на цю тему дискусію, вона була млява, „помітно уповільнювалася і врешті гальмувалася".

І хоча, — пише київська „Культура і Життя", — були спроби поставлення т. зв. „ігрового фільму", — вони не вийшли, бо мистці, сценаристи і режисери", досить несміливо беруться до цих тем",які порушують різні заходи інформації," — „лише кіно не квапиться". Газета також гостро критикує останню спробу-фільм „Вигідний контракт", темою якого мало б бути співробітництво совєтської і західньої фірм, але й ця тема — „розчинилася в ненасиченому розчині рядового дедективу". Інакше: „Силуваним конем далеко не заїдеш".

• До яких парадоксів доходить у Совєтському Союзі важко собі уявити. Ось один клясичний цьому приклад. У Києві закінчено реставрацію однієї з основних споруд Києво-печерського заповідника, відновлено дзвіницю, споруджену в 1977 році за проєктом архітектора Йогана Шеделя. Крім цього туристи, які прибудуть до Києва зможуть оглянути оновлену Трапезну палату з церквою, відому своїми розписами і майстерно виконаним іконостасом. Але впоряд із справжніми багатствами минулого, тут можна побачити постійну експозицію... на тему: „Християнство і атеїзм в Україні". Коментарі тут зайві.

З МОГО ВІКНА
Іванна Савицька

Граєте в лотто?

Не граєте? А я граю, і то завзято, вперто, послідовно. Як же можете виграти, не граючи на льотерії, не шукаючи щастя під ногами, що лежить на вашій дорозі.

Ось недавно, ви могли виграти мільйон. Гарненька сума, чи ж не правда? Вгадаєте тільки шість щасливих чисел, і гроші ваші. Вгадаєте п'ять (зі сорока), пів мільйона лізе вам змісця у кишеню, а вгадаєте тільки чотири, — ви станете власником чвертьмільйонової суми, і титул мільйонера можете вже друкувати на вашій біленькій візитівці.

Грати в лотто намовив мене мій сусід, він теж слідкує по суботам чи впало щастя, чи ні, чи плакати, чи радіти, а вже для частеньких сліз він прибавив про запас повну коробку паперових м'яких серветок.

Та ось, однієї суботи біля півночі, будить мене телефон:

— Ґратулюю вам, пані, ви стали сьогодні мільйонеркою.

Я застигла степовою, кам'яною бабою.

— Ви стали сьогодні мільйонеркою, повторив знову сусід. — Ви вгадали чотири числа, і чверть мільйона долярів дістанете через тиждень.

А тут, мов на злість, штрайкує наша підземка, і добиватись до Ню Йорку по гроші — не дуже зручно.

— Що ж ви робитимете з чверть мільйоном, питає мене сусід, і зараз робить суґестії.

— Хутро мінкове, чи попелястий баранчик, а може гарне, соболеве?

— Зараз у моді гієни і груба ведмежа шкура, — кажу моєму сусідові, — пишуть, що це й шакали будуть зимою новинкою, отож побачу.

— А золотий ланцюг вагою фунта, не добре було б купити?

— І припнути себе до хати, щоб його доброго, не обікрали злодії. Ні, ні, ланцюга я не куплю, ваша суґестія нікудишня.

— А може авто зі залотими гамульцями,з інкрустованим сидженням, з охолодженням запаху рожі?

—І щоб само ходило,їхало, „слідкувало",навіть без доброго шофера. (Це вже моя суґестія).

— Отак,наплянувавшись, я поїхала в п'ятницю по гроші!

Перед будкою, на Долині Міста, стояла чомусь довга-предовга черга. Вона закручувалась великодньою ковбаскою, виструнчува-

(Закінчення на ст. 3-ій)

Володимир Савчак

У ПАМ'ЯТЬ ПРОФ. РОСТИСЛАВА ЛАЩЕНКА

(1)

З кінцем жовтня м. р. промину 50 років з того часу, як українська правнича наука втратила одного з найвидатніших істориків і дослідників українського права, професора Українського Вільного Університету в Празі та Господарської Академії в Подєбрадах, котрий відійшов у вічність переступивши тільки 51-ий рік свого вартісного і творчого життя (народився 1-го вересня 1878 року, помер 30-го жовтня 1929 р.).

Для вшанування пам'яті цієї визначної людини і його заслуг як науковця-дослідника й організатора науки, Правнича комісія І.Ф.Секції НТШ і Т-во Українських Правників в ЗСА зорганізували вечір, що відбувся в середу, 18-го червня ц. р., з участю дочки св. п. Професора, Галини Лащенко-Тетеревників і сина Олега, який розповідав про життєвий шлях свого Батька.

Велику залю „Пластового Дому" в Ню Йорку виповнило приблизно 40 слухачів з кіл правників і осіб, що були знайомі зі св. п. Професором і його родиною.

Вечір відкрив голова Т-ва Українських Правників Володимир Савчак. Основну і детальну доповідь виголосив голова НТШ у ЗСА проф. Ярослав Падох, висвітлюючи всесторонньо наукову діяльність проф. Ростислава Лащенка як професора і декана правничого факультету на УВУ в роках 1922-1929, організатора дослідницької роботи студентів, автора піонерських наукових праць з історії українського права та невтомного керівника катедри цієї дисципліни.

Доповідач підкреслив, що завдання викладача українського права на українському еміґраційному університеті були винятково важливі та незвичайно важкі, бо не було підручників. Професорові приходилося „орати неорану ниву" і звертатися до сирих джерел: в ділянках, які були вже досліджені російськими вченими і представлені як компоненти російського права, треба було виявити їх український характер і повертати до української правничої скарбниці. В тих обставинах появу в 1923 році підручника проф. Лащенка „Лекції по історії українського права", частина перша: Княжа доба, — і в 1924 році — частина друга: Литовськопольська доба, слід уважати епохальною піонерською працею.

Професор також присвятив багато уваги розбудові катедри українського права, залучуючи до її складу в рр. 1927-28 трьох інших вчених. Організаційні здібності проф. Лащенка проявилися також поза тереном УВУ, бо він став основником і незмінним головою „Українського Правничого Товариства" в Чехії, що постало в 1923 році й об'єднувало професорів права й економіки та наукових співробітників українських високих шкіл. Був також проф. Лащенко активним членом „Українського Історично-філологічного Т-ва" в Празі, яке діяло в рр. 1925-1938, і викладачем в Українській Господарській Академії в Подєбрадах.

Спиняючись на суто науковій діяльності проф. Лащенка, доповідач подав, що появилися друком наступні праці, що заслуговують на особливу увагу:

„Литовський статут, яко пам'ятник українського права";

„Переяславський договір 1654 року між Україною і царем московським";

„Ідея права власности на землю в Україні";

„Копні суди на Україні, їх походження, компетенція і устрій";

„Український копний процес на одному прикладі";

„Пам'ятки українського права. Правда Руська (Академічний список");

„Вінець дівочий як інститут литовсько-українського права";

„Цивільне право".

Прелеґент підкреслив, що вичислені праці не становлять повного наукового дорібку проф. Лащенка.

Велику частину своєї доповіді д-р Падох присвятив аналізі поглядів проф. Лащенка на ідею і суть українського права та проблемам обсягу цієї нової ділянки науки й періодизації її історії. Одним з головних завдань, які ставив перед собою проф. Лащенко, було відрусифікування українського права та відокремлення його в одну систематичну ділянку української науки. Проф. Лащенко прикладав особливу вагу до українського звичаєвого права, вважаючи його продуктом безпосередньої правної творчости народу і основним лучником усіх діб історії нашого права, без огляду на політично-державне положення українських земель. Доповідач цитував кілька виїмків з праці Лащенка і ствердив, що цю саму засаду примарного значення звичаєвого права прийняли й інші історики українського права: Микола Чубатий і Лев Окіншевич.

Закінчуючи мабуть перший систематичний огляд наукової діяльности св. п. проф. Лащенка, д-р Падох окремо відмітив полемічну наукову дискусію, яка в рр. 1926/27 провадилася між проф. Лащенком в Празі та рецензентами його праць в Києві, де в той час група українських учених, що були згуртовані в Комісії для вивчування історії західньо-руського та українського права при Соціяльно-економічному відділі Української Академії наук, почав публікацію своїх „Праць" окремими випусками, з яких перший появився в 1925 році.

Цю дискусію назвав доповідач „Історичним панелем Прага — Київ". Започаткувало її видрукування в другому випуску „Праць", (1926 рік) шістьох рецензій чотирьох київських науковців на чотири праці проф. Лащенка. Рецензентами були відомі вчені: Степан Борисенок, Лев Окіншевич, Іринарх Ю. Черкаський і Олександер Добров.

(Продовження буде)

Пам'яті відданої Матері і Громадянки

(У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. МИХАЙЛИНИ МОСОРИ)

Несподівано, у серпневий день, 9-го м. р., у Мейплвуді, Н. Дж., померла бл. п. Михайлина з Долинків Мосора.

Передо мною назавжди залишиться у пам'яті елеґантна, а заразом скромна постать срібноволосої пані, з обличчя якої гляділи її розумні і спокійні темнобрунаті очі, в яких іноді перелетом змигувала усмішка, і назавжди пам'ятатиму прямолінійність і безпосередність у поведінці та щедре серце Покійної, яке спішило назустріч приязню і порадою.

У характері її схрещувалися три основні риси, які творили суцілля її вдачі, її уподобань, в основі яких видніли її християнські чесноти.

Тому й першою із них була її глибока побожність, а відтак її неголосна любов до батьківщини, з якої виводилась її невсипуща і витривала праця для української громади, зокрема в Союзі Українок, а в тому й її постійне зацікавлення біжучими справами громади. Вона також позначалася ще однією особливою прикметою — вмінням згуртувати і втримати свою родину в тісному і нерозривному колі і льояльності один до одного, а також і здібністю передати основні цінноті характеру — християнські чесноти і патріотизм своїм донькам.

Бл. п. Михайлина Мосора народилася 11-го листопада 1894 року в Калуші, Західня Україна. Її батько був українець, а мати походила з німецького роду, але її виховання пішло по суто українській лінії. Під час Першої світової війни, на розпорядження Повітового суду, в якому її батько був працівником, їхню родину евакуйовано. Після довгої мандрівки, її родина, а в тому і бл. п. М. Мосора опинилися у Відні. Тут вона закінчила Український Вчительський Семінар, як теж торговельний і машинописні курси. В той час вона теж працювала у Союзі Визволення України, займаючись висилкою посилок на фронт українському війську. І тут у Відні започаткувалось її подружнє життя, бож у церкві св. Варвари вона повінчалась з бл. п. Мироном Мосорою.

Повернувшись до родинного міста Калуша, бл. п. М. Мосора пережила і відновлення України і трагедію її упадку. У цьому ж часі її муж відійшов з Українською Армією, будучи працівником її адміністрації, на Східню Україну, а з цим бл. п. Михайлина залишилася з немовлям — найстаршою дочкою Миросею та зі своєю старенькою матір'ю, намагаючись якось зводити кінці разом... По двох роках, виснажений тифом і злиднями, повернувся її муж до своєї родини.

І почалося їхнє життя наново. У 1922 році вони обоє, включившись у життя тамошньої громади, вступили до новозаснованого театрального гуртка при Українському Народному Домі у тому місті, а відтак переїхавши до Рави Руської, де її муж був нотаріяльним аплікантом, бл. п. Михайлина Мосора вписалася у членки місцевого Відділу Союзу Українок, опісля бувши його головою. І з цієї пори почався її довгий шлях і праця у цій організації, якій вона була вірна аж до кінця своїх днів.

Під час Другої світової війни, коли то Україну узурпувала совєтська влада, родині Мосорів, як й багатьом іншим українцям, довелося покидати свою батьківщину. Зупинилась вона у Зальцбурзькому таборі в Австрії. Тут бл. п. М. Мосора зараз же вписалася до місцевого Відділу Союзу Українок, головою якого в той час була Ганна Совачева. Після її від'їзду до Франції, головство по ній перебрала бл. п. М. Мосора, а з цим, разом з іншими членкинями, почалась її невтомна праця — допомогти інвалідам і відвідування хворих вояків по шпиталях.

Із приїздом до Америки, Н. Дж., бл. п. М. Мосора знову включилася у звено праці Союзу Українок, вписавшись до 28-го Відділу СУА, де була членом до останніх днів свого життя. І, здавалось, що життя урешті попливе спокійним та погідним руслом, але доля хотіла інакше.... Бо в 1960 році помер її муж Мирон, і вона залишилася вдовою... Але не залишилася вона самотньою, бож біля неї були завжди дочки і родина, з життя якої вона черпала розраду у своїй глибокій журбі.

Смерть мужа її дочки Люби — Адріяна в липні 1979 року попередила відхід із цієї землі бл. п. Михайлини Мосори. Коли вона довідалася, що Адріяна вже немає у живих, глибоко відчуваючи його втрату, а рівночасно в турботі за свою дочку Любу, вона тоді сказала: „Чому це він, а не я?"

Але після смерти свого мужа бл. п. Мосора не корилась своїй долі, а намагалася жити повним життям, знаючи, що вона потрібна своїм дочкам, своїм внукам, яких тоді було вже п'ять. І дивлячись на свою згуртовану і сильну родину, яка її оточувала, вона ховала глибоко свій біль по втраті мужа, стараючись передати всім погідний настрій. Пів року перед смертю дочекалась вона бути прабабунею, бо до родини прибуло ще одно покоління — правнук Адріян.

Бл.п. М. Мосора належала й до Союзової родини. Бож, коли у 1950 роках до берегів ЗСА причалила хвиля нової еміграції, вона була однією з перших, яка вписалася в члени 27-го Відділу Українського Народного Союзу, а за нею і вся її рідня.

І хоча бл. п. Михайлина Мосора відійшла з цієї землі, її життьовий шлях скромної, але якже багатої у щедре серце людини, сповнене праці і відданости для своєї громади, своєї рідні і близьких — утривалилось особливим значенням і пам'яттю про неї тих, хто її знав.

Любов Коленська

Дві булли і одна відповідь

(Закінчення зі ст. 2-ої)

доручає Архиєпископові-Помічникові особливо доглядати за семінаристами, священиками, ченцями, приналежними до Львівського Архиєпископства, візитувати інституції і товариства Верховного Архиєпископства і дбати, щоб там не було ніяких надужить, а якщо такі зайшли б, то їх усувати, і, врешті, дбати про адміністрацію дібр Верховної Архиєпископії, про що слід повідомляти Східню Конґреґацію. Додано ще в буллі, що Архиєпископ-Помічник мав би це робити, не зважаючи на такі чи інші труднощі. В поганому перекладі це звучить: „Все те є важне без огляду на будь-які протилежності").

Узурпація влади

Ці „спеціяльні повноваження" є насамперед узурпацією влади Голови Української Католицької Церкви, бо повновласті своєму помічникові мав надати сам Первоієрарх. Це в його компетенції приділити відповідні функції своєму помічникові. І, напевно, він їх уже одержав або міг одержати у свій час, що відповідає його гідності і даним. Керівники Східньої Конґреґації і кардинал Касаролі цього не то не узгіднили з Блаженнішим Патріярхом, а навіть спішилися запобігти, щоб такий акт не вийшов раніше від нього чи від Синоду. Дуже можливо, що наступний синод цим був би зайнявся, тим більше, що Блаженніший доручив підготовляти синодальні аґенди Архиєпископові Мирославові.

Але є це також діткнення особи Патріярха та гідности нашої Церкви. „Булла" допускає, що під проводом Блаженнішого відбуваються якісь „надужиття" в керованих ним інституціях, що зокрема справа духовенства (семінаристів під юрисдикцією Патріярха, священиків, ченців) вимагає контролі Помічника, і що установи, які були засновані Блаженнішим, погано адміністровані і тими добрами саме мав би зайнятися Архиєпископ-Помічник. Це поважний афронт нашому Голові Церкви. Бо він, приїхавши на волю завдяки бл. п. Папі Іванові, нічого ні від кого не успадкував і не перебирав під свою адміністрацію. Все, що він придбав і що ми маємо в Римі і за кордоном як здобутки і приналежність до Львівської Архиєпархії, він сам своєю працею і посвятою, за допомогою добрих людей, своїх і чужих, придбав і зорганізував. Не місце тут висловлюватися, що і як здобуто. Про це всім добре відомо, а, може, найкраще у Ватикані.

Однак доручення Архиєпископові Мирославові, що він мав би стати „комісарем" патріярших установ і дібр ще за життя свого зверхника, бо там якісь неправильності і надужиття, не може не викликати поважних застережень навіть у найбільшого із згаданих напочатку оптимістів. Іншими словами, кард. Касаролі ставить Архиєпископа Любачівського зверхником Верховного Архиєпископа... Хто ж тоді мав би бути помічником і чим...?

Нам годі розгадати, як і чому до цього могла дійти Ватиканська адміністрація, але в обставинах можна припускати, що ці люди керувалися мотивами якоїсь мстивости і жадобою влади.

Протест перед Папою

Як нам відомо, в колах, близьких до Патріярха Йосифа, ці булли, а особливо перша, викликали констернацію. Після ряду виявів прихильности Папи Івана Павла II, цього годі було сподіватися. Довідуємося, що Блаженніший Патріярх запротестував, письмово і на особистій авдієнції у Папи перед його виїздом до Бразилії. В Римі панує переконання, що це крок цілком певно бюрократії з Східньої Конґреґації та самого кардинала Касаролі, який таким жестом зможе здобути якусь прихильність від церковної і політичної Москви, яка, перш за все, зацікавлена якраз таким „приборканням кардинала Сліпого".

Має цей крок кардинала Касаролі ще на меті перешкодити покращанню українсько-польських взаємин, що могло статися поступово під проводом теперішнього Папи і чого аж ніяк не бажає собі Москва. Уточнім, що цю буллу опубліковано ще до найменування кардинала Владислава Рубіна префектом Східньої Конґреґації та ще до можливої її реорганізації. Хтось таки вміло маніпулював усіма справами. Ми не знаємо, як був би поставився до цього новий кардинал-префект, що є польського походження. Але можна мати певність, що він, знаючи східньоевропейські відносини і будучи добрим поляком, не апробував би кроку, що антаґонізує українців до поляків.

Як би не було, але поважна кривда сталася як Блаженнішому, так і очолюваній ним Церкві. Як її направити, матимуть нагоду застановитися новий префект Східньої Конґреґації і сам Папа Іван Павло II. Але ще до того наш Божий люд напевно привітав би одну і ясну відповідь з українського боку.. Нею було б, якщо б Архиєпископ - Помічник сам дав знати там, де треба, що він не збирається бути знаряддям у боротьбі куріяльних бюрократів проти свого Зверхника, а Владики — члени Синоду, так само дали повну підтримку і висловили солідарність своєму Главі та обстояли права своєї Церкви, яка не може бути об'єктом арбітрарної поведінки і сваволі можновладців у Ватикані.

А тим часом, оптимісти очікують на добру вістку з Риму і справді таки на жест прихильности і печаливости нашою Церквою з боку Ватикану. Можливо, що це станеться, коли Папа-поляк і кардинал префект-поляк придивляться ближче із слов'янською щирістю на практику римської куріяльної адміністрації.

(Кінець)

УТОЧНЕННЯ

В доповненні до інформацій про родину Половчаків повідомляємо, що тільки сестра родини Половчаків, яка спровадила їх до Чікаґо, належить до баптистської громади в Чікаґо. Половчаки, які приїхали з України, є католиками. — *Ред.*

Успіхи нашої молоді

Д-р О.Скрипух — новий лікар у Канаді

Д-р Орест Скрипух з Брантфорду, Онт., саме перед кількома тижнями успішно по шістьох роках навчання закінчив медичні студії, одержавши диплом доктора, а з цим став лікарем.

Д-р О.Скрипух — це син д-р Івана і Лідії Скрипухів, відомих громадян місцевої української громади, зокрема дуже активних провідних членів на протязі довгих років при українській католицькій парохії св. Івана Хрестителя у Брантфорді.

Д-р Орест Скрипух

Батько Ореста д-р Іван Скрипух, кол. голова Лікарського Товариства в Канаді, нині голова Церковного комітету при місцевій українській католицькій парохії, а на протязі кількох років він був також ініціятором і головою дуже успішної брантфордської Каравани „Українське Село", яке на протязі одного тільки тижня рік-річно відвідувало звиш 15,000 неукраїнців, які з повним признанням і захопленням у різних формах вияву висловлювалися про Каравану.

І теж не без основи їй присвячувала видне місце й місцева англомовна преса.

Мати молодого лікаря Лідія не менш активна діячка при парохії, зокрема, як голова місцевого відділу ЛУКЖ і як керівник танцювального ансамблю молоді, який попри свою участь у національних чи парохіяльних імпрезах, „вславився" зокрема під час Каравани, коли неукраїнці не тільки „розкошують" різнорідними українськими стравами, але також насолоджуються українськими народними танками.

Орест народився 21-го грудня 1955 року в Брантфорді й його молодший брат Роман, також через роки, бо тепер щойно закінчує гайскул, повинен наздогнати успішними студіями свого старшого брата, хоч може й не в ділянці медицини.

Д-р О.Скрипух закінчив середню освіту з відзначенням у Брантфорд Коліджіт Інститут, як також українську „Рідну Школу" при парохії св. Івана Хрестителя.

Уже в ранніх студентських роках він здобув нагороду в конкурсі фізики і хемії Канадської Асоціяції Фізиків і це був один з його студійних успіхів для медичних студій, бо відомо, що медичний факультет приймає лише обмежене число кандидатів, яке узалежнене в першій мірі від того, чи вони мають високі академічні оцінки.

Для Ореста Скрипуха вирішальним моментом були виключно високі академічні осяги і вони йому встеляли студентський шлях до успішного закінчення університетських студій, для яких відкриті двері мав в Торонтонському, Гамілтонському і Лондонському університетах, хоча він вибрав цей останній — університет у Лондоні, Онт.

Тепер д-р Орест Скрипух розпочав свій інтершіп у шпиталі св. Йосифа в Лондоні, хоч у майбутньому плянує ще спеціялізуватися в ділянці очних проблем у Вестерн університеті.

Молодший градуант є від років членом Українського Лікарського Товариства в Канаді. Завдяки додатковим іспитам в університеті в Лондоні він також осягнув право бути лікарем в ЗСА, що є додатковим успіхом його життєвої кар'єри.

Своїми природними здібностями та послідовною працею під час студії, д-р Орест Скрипух здобув собі особисто, своїм батькам і родині та українській громаді признання, яке належить молодим професіоналістам за їхні наукові осяги. Д-р Орест Скрипух, як і його батько є членом 466-Відділу УНСоюзу.

М.П.

М.Трутенко — новий адвокат у Чікаґо

Закінчивши правничі студії дипломом адвоката з визначним осягом Микола Н.Трутенко став ще одним молодим українським професіоналістом.

М.Трутенко, син д-ра Володимира Трутенка, лікаря у Бервині, Ілл., та померлої перед роками своєї матері Анни, відомих членів української громади в Чікаґо, народився 2-го червня 1955 року в цьому ж місті. Народну школу ім. Пайпера в Чікаґо він закінчив на протязі дев'ятьох років. Опісля у Марміон, Ілл., він вступив до Марміон Військової Академії, де після чотирьох річних студій закінчив навчання, осягнувши ранґу капітана. Відтак, протягом дальших чотирьох років, він студіював право в Лойола університеті в Чікаґо. Свої студії він продовжував у Нортвестерн університеті-відділ в Ґлен Еллин, Ілл., що їх закінчив у травні ц.р. з дипломом адвоката.

Саме тепер він проходитиме стейтові іспити в процесі допущення до правничої палестри та працюватиме як помічник стейтового адвоката в Іллиной.

Ціла родина Трутенків — батько і п'ять синів і три дочки — належать до 35-го Відділу УНСоюзу в Чікаґо.

Богдан Вовчак
Секретар 35-го Відділу УНСоюзу

Граєте в лотто?

(Закінчення зі ст. 2-ої)

лась молодим юнаком, і вертілась сверликом може з чотири квартали...

Люди стояли мовчки, не виявляючи тайни, не сповідаючись один одному зі свого небуденного щастя.

Та тайні довго не жити.

Скоро вийшло на яв, що всі оті, любо всміхнені мільйонери вгадали чотири числа.

Приступивши під вечір до віконця з пропадистим „шаппінг беґом", з хитрим, подвійним дном, я дістала прямо на руку — рівно три доляри.

І як тут не грати в лотто?

У НУ, КОЛИШНІЙ ПРЕМ'ЄР БУРМИ який разом з покійними вже президентом Югославії Тітом, прем'єром Індії Неру, президентом Єгипту Насcером і президентом Індонезії Сукарно заложив „бльок третього світу", повернувши після довгих років еміґраційного скитання до Бурми, виступив проти того бльоку. Він закинув бльокові, що той, подуманий своїми ініціяторами як незалежне порозуміння менших держав, або держав, які щойно постали, деґенерувався в інструмент СССР. У Ну заявив, що з огляду на свій вік — йому тепер 73 роки — він уже не буде починати політичної кар'єри, але ані преса, ані публічна опінія в Бурмі не погоджуються з тим. Зростають голоси, щоб він знов включився в активну політику Бурми.

НЕДАВНО ЩОДЕННИК В БАКУ, Азербейджан, „Бакинський рабочий", подав вичерпну інформацію про суд над напасниками, які намагалися захопити в повітрю літак. Останьо ця сама газета подала інформацію про суд над трьома молодими людьми, які захопили таксівку в Баку, вбили її водія й ограбили. Добич грабіжників обмежилася до тридцять рублів, годинника і шлюбного перстеня. Суд засудив головного винуватця Яваншіра Фараюляєва на кару смерти й присуд виконано, а двох його спільників — на п'ять років тюрми і десять років важких робіт.

ДОРАДНИКИ І БЛИЗЬКІ співробітники президента Джіммі Картера висловили своє невдоволення виступом сенатора Роберта Бирда про „відкриту конвенцію". Деякі провідні демократи уважають, що за заявою сенатора Бирда прихована його особиста ціль: висунути свою особу як можливого кандидата на президента у випадку замішання на Конвенції Демократичної партії.

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
смерти нашої Найдорожчої і Незабутньої
МАМИ, БАБУНІ, ПРАБАБУНІ І ТЕТИ

бл. п. МИХАЙЛИНИ МОСОРИ

в СУБОТУ, 9-го СЕРПНЯ 1980 р., о год. 8:00 рано
буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., в Лондоні, Англія і Курітібі, Бразилія.

РОДИНА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
Нашого Найдорожчого ТАТА

бл. п. ВОЛОДИМИРА ФУРСІКА

буде відслужена
ПАНАХИДА

в НЕДІЛЮ, 10 СЕРПНЯ 1980 р. о год. 10:30 рано
в церкві св. Тройці при 836 Lyons Ave., Irvington, N.J.

Ласкаво просимо Друзів Покійного пом'янути Його в своїх молитвах.

сини — МИКОЛА І СТЕПАН

Т-во Українських Правників в ЗСА ділиться сумною вісткою зі своїм Членством та Українським Громадянством, що дня 5-го серпня 1980 р., несподівано відійшов у Вічність на 69 р. життя довголітній секретар нашого Товариства

бл. п. мґр прав
ТАРАС КЕРНИЦЬКИЙ

бувший адвокат у Снятині і громадський діяч в краю і на еміграції.

ПАНАХИДА — в четвер, 7-го серпня 1980 р. о год. 7:00 веч. в похоронному заведенні Квін на Асторії при Бродвей і 36-ій вул.

ПОХОРОН — в пятницю, 8-го серпня о год. 9-ій ранку з церкви Чесного Хреста на Асторії при 31-12 31 Авеню, на цвинтар св. Михаїла на Квінсі.

Опечаленій Дружині і Синові з Родиною та всій ближчій і дальшій Родині Покійного складаємо найщиріші вислови співчуття.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ

У 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ
НАШОЇ ДОРОГОЇ ДРУЖИНИ І МАМИ

бл. п. КАТЕРИНИ КОЛІСНИК

буде відправлена в ПЯТНИЦЮ, 15 СЕРПНЯ 1980 р. о год. 9-ій рано
в церкві НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ ПДМ в ДЕТРОЙТІ (Гемтремку), Міч.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

про молитви за Душу Покійної і до участі в Богослуженні Родину, Приятелів і Знайомих просять:

СТЕПАН — чоловік
ЯРОСЛАВ — син з родиною

•

Замість квітів на свіжу могилу Покійної, побіч пожертв на Служби Божі та датків на різні благородні цілі, на Патріярший Фонд зложили:

Олена і Василь Папіж (Детройт)	$20.00
Марія і Володимир Данилюк (Боффало)	10.00
Марія і Ярослав Базюк (Детройт)	10.00
Клявда і Микола Леник (Янґставн)	10.00
Анна і Дмитро Кошельовські (Детройт)	10.00
Марія і Дмитро Кекіш (Чікаґо)	10.00

•

За участь у похоронах, молитви, співчуття та пожертви на благородні цілі складаємо всім нашу щиросердечну подяку. Нехай Всевишній Господь нагородить Вас.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ, ВЛАСНИКІВ ВИВІНУВАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ

ПО ІНФОРМАЦІЇ ПРОСИТЬСЯ ЗВЕРТАТИСЯ ДО СЕКРЕТАРЯ ВІДДІЛУ АБО ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

ВІДДІЛ МОЛОДЕЧИЙ

JUVENILE — MATURED ENDOWMENTS

Branch	State	Name	Cert. No.	Beneficiary	Date Matured	Amount due
226	Colo.	Oksana Romaniuk	58640	father Antin	6/30/75	$ 6.50
12	Conn.	Josefine Schindler	61261	mother Josephine	11/30/76	$ 31.33
54	Conn.	Kathleen Barry	66785	sister Judy	8/31/79	$ 261.00
59	Conn.	Diane Fox	67192	grandfather M. Halkewicz	11/30/79	$ 500.00
277	Conn.	Mychajlo Jacuch	68989	father Mychajlo	12/31/79	$ 1,000.00
277	Conn.	Roman Wolodymyr Wasylkiw	61775	father Iwan	2/28/77	$ 15.66
414	Conn.	Steven Leninski	69420	father Steven	1/31/79	$ 164.00
106	Ill	Chrystine Kostyk	60226	mother Maria	4/30/76	$ 163.00
131	Ill.	Irena Olena Kicak	61269	father Wolodymyr	11/30/76	$ 45.00
131	Ill.	Lubomyra Slywczuk	59583	father Petro	12/31/75	$ 34.96
131	Ill.	Myroslawa Slywczuk	59584	father Petro	12/31/75	$ 31.00
131	Ill.	Natalka Olha Nastych	72703	father John	11/30/79	$ 83.00
131	Ill.	Michael Partykevich	74770	father Victor	6/30/79	$ 14.00
131	Ill.	Kyrylo Zelenko	66648	father Juchym	7/31/76	$ 13.00
131	Ill.	Brinislawa Zelenko	60649	father Juchym	7/31/76	$ 23.83
221	Ill.	Lesia Dzubij	61118	father Mykola	10/31/76	$ 3.00
221	Ill.	Paul Palij	71878	father Wladimir	4/30/78	$ 106.00
221	Ill.	Marie Terese Popadynec	62503	father Iwan	5/31/77	$ 83.75
221	Ill.	Tamara Senediak	78161	father Bohdan	7/30/77	$ 173.00
284	Ill.	Carol Ann Gricius	66289	father Anthony	5/31/79	$ 500.00
379	Ill.	Christine Martha Ruszczak	73135	father Osyp	3/31/80	$ 500.00
199	Mass.	Paul G. Richards	64756	father Carol F.	9/30/78	$ 53.50
94	Mich.	Askold Wolodymyr Buk	63956	father Wolodymyr	3/31/78	$ 8.91
385	Minn.	Anna Iwachiw	66394	father Ewhen	6/30/79	$ 89.75
25	N.J.	Markiyan Dmytro Tytla	72645	father Markiyan	10/31/78	$ 58.00
155	N.J.	John Alex Chyzik Jr.	69388	father John	1/31/79	$ 102.00
287	N.J.	Stefan Holowczyk	63366	father Stefan	11/30/77	$ 2.00
191	N.Y.	Ann Marie Kdidnasky	76038	father Nicholas Jr.	4/30/79	$ 153.00
191	N.Y.	Francis Paul Scarlata	76037	mother Louise	4/30/79	$ 35.00
210	N.Y.	Michael Joseph	70294	grandmother Mary Chomiw	8/30/79	$ 953.00
256	N.Y.	Franklin R. Saunders Jr.	76875	mother Lynda M.	11/30/79	$ 1,000.00
267	N.Y.	Robert R. Kaplun	60065	father Roman Jr.	3/31/76	$ 334.25
267	N.Y.	Wolodymyr L. Lotocki	66625	father Michael	7/31/79	$ 79.11
267	N.Y.	Oksana Mary Lotocki	69117	father Michael	11/30/79	$ 97.64
267	N.Y.	Bohdan Lotocki	66624	father Michael	7/31/79	$ 79.11
271	N.Y.	Mary I. Hobchuk	61919	father Nikolas	3/30/77	$ 7.00
293	N.Y.	Andrew M. Huk	75620	father Michael MD.	12/31/79	$ 549.00
316	N.Y.	Bruce W. Cycyk	59348	mother Anna	11/30/75	$ 37.00
316	N.Y.	Joseph Litowschenko	60044	father Grigor	3/31/76	$ 36.36
316	N.Y.	Mary Litowtshenko	61786	father Grigori	2/28/77	$ 25.36
361	N.Y.	Andria Sophia Novelle	68486	mother Anna	6/30/76	$ 173.00
361	N.Y.	Christine Ann Karatnycky	74344	father Dr. Bohdan	5/30/79	$ 14.00
361	N.Y.	Maria Kupczak	72506	father Wasyl	9/30/79	$ 1,000.00
484	N.Y.	Wira Nemezyckyj	63631	father Rev. Mykola	12/31/77	$ 63.33
102	Ohio	Peter Frederick Mackowski	73417	father Emil	6/30/79	$ 772.00
251	Ohio	Craig S. Coik	73112	granfather Semko Goik	3/31/80	$ 1,000.00
147	Pa.	Thomas Peter Romanyshyn	72704	father Petro	11/30/79	$ 1,000.00
147	Pa.	Mary Ann Saylor	71716	father John W.	3/31/80	$ 1,000.00
153	Pa.	John T. Patrick Jr.	63698	father John	1/31/75	$ 118.03
153	Pa.	Mark S. Patrick	65352	father John	12/31/78	$ 214.58
153	Pa.	Bohdan Muc	63470	mother Anna	12/31/77	$ 394.75
153	Pa.	Gerhard Swyschtch	65346	father Alexander	12/31/78	$ 40.00
248	Pa.	Lori Anne Kobylanski	63799	father Marvin	2/28/78	$ 13.00
383	Pa.	Karen Joan Grozinski	62112	father Stephen	4/30/77	$ 63.00
397	Pa.	Orszula Sawka	61283	father Iwan	11/30/76	$ 114.00
397	Pa.	Johanna Sawka	61284	father Iwan	11/30/76	$ 114.00
405	Pa.	John Joseph Russin	60031	father Michael	3/31/76	$ 373.50
430	Pa.	Maria Bilynsky	63594	father Maksym	12/31/77	$ 42.00
498	B.C.	Andrij Szkwarok	59562	father Mychailo	12/31/75	$ 3.75
445	Manit.	Les Kurdydyk	64374	father Anatol	6/30/78	$ 235.00
445	Manit.	Leo Kurdydyk	64373	father Anatol	6/30/78	$ 231.00
341	Ont.	Marion Ann Sokolik	65205	father John T.	12/31/78	$ 91.50
432	Ont.	Sonia Jacyk	65167	father Petro	12/31/78	$ 6.50
432	Ont.	Wira Jacyk	65169	father Petro	12/31/78	$ 7.00
432	Ont.	Nadia Jacyk	65168	father Petro	12/31/78	$ 7.00
432	Ont.	Lada Oksana Lazor	64925	mother Kateryna	10/30/78	$ 34.00
432	Ont.	Martha Anna Musij	65430	father Roman	12/31/78	$ 5.00
432	Ont.	Joan Marcia Romanick	65423	father Marshall B.	12/31/78	$ 7.00
432	Ont.	Susan Gale Romanick	65424	father Marshall B.	12/31/78	$ 6.00
478	Ont.	Stefan Berkij	59581	father Jaroslaw	12/31/75	$ 1.87
504	Ont.	Sandra Lynn Beniuk	71701	father Harry	3/31/80	$ 500.00
412	Que.	Luba Deker	67528	father Wasyl	12/31/77	$ 12.50
471	Que.	Wolodymyr Popowych	59974	father Dmytro	2/29/76	$ 18.75
471	Que.	Ewhen Myroslaw Popowych	59973	father Dmytro	2/29/76	$ 22.00

ВІДДІЛ ДОРОСЛИХ

ADULT — MATURED ENDOWMENTS

Branch	State	Name	Cert. No.	Beneficiary	Date matured	Amount due
12	Conn.	Irena Danylczenko	109582	aunt Wira Hawrylow	1/30/75	$ 3.36
277	Conn.	Jeanne G. Medwid	112029	husb. Walter	5/30/76	$ 214.00
277	Conn.	Mikolaj Szykula	112327	daugh.Ewelyn Maria	7/31/76	$ 50.66
350	Conn.	Olga Krohley	117702	mother Eva	12/30/78	$ 500.00
414	Conn.	Margaret R. Milheim	110451	mother Mary	7/31/75	$ 500.00
106	Ill.	Michael Wojtowicz	120154	wife Lillian	12/31/79	$ 1,000.00
131	Ill.	Myron Kulas	122526	father Antin	5/30/74	$ 348.00
176	Ill.	Ivan Kowalyk	107952	aunt Olga Moroz	2/27/74	$ 71.75
220	Ill.	James D. Kowal	119195	wife Donna	8/31/79	$ 500.00
221	Ill.	Ivan John Muzyka	114813	brother Walter	9/30/77	$ 87.00
284	Ill.	William R. Cepluch	120296	parents William & Mary	12/31/79	$ 58.00
20	Mich.	Wasyl Spisarczuk	119322	wife Raissa	9/30/79	$ 395.00
94	Mich.	Pauline P. De Wolfe	111026	husb. George	11/30/75	$ 1,000.00
25	N.J.	Orysia I. Maczuk	119458	parents Jurij & Glikeria	9/30/79	$ 5.50
25	N.J.	Vasil Truchly MD	119415	mother Katherine	9/30/79	$ 1,000.00
155	N.J.	Borys Naumenko	119183	wife Maria	8/31/79	$ 1,000.00
171	N.J.	Olha Stephania Rohozynskyj	119005	husb. Klementij	7/31/79	$ 1,000.00
234	N.J.	Catherine N. Marich	111266	nephew Michael Marich	12/31/75	$ 30.49
270	N.J.	Ann M. Reshetylo	119557	husb. Nicholas	10/30/79	$ 569.33
270	N.J.	Nicholas Reshetylo	117190	wife Anna	1/30/78	$ 614.69
270	N.J.	Patricia Johanna Degelman	113709	husb.Henry	3/31/77	$ 500.00
342	N.J.	Catherine Deckus	120316	sister Mae	12/31/79	$ 1,000.00
4	N.Y.	George Truchly MD	119414	mother Katherine	9/30/79	$ 1,000.00
8	N.Y.	Carl Kwechin	116408	wife Eileen	5/31/78	$ 63.50
36	N.Y.	George Gargosh Jr.	117596	mother Susan	1/31/79	$ 51.21
39	N.Y.	Stepan Rekulak	120907	daugh.Wira & wife Stepania	3/31/80	$ 1,000.00
57	N.Y.	Nancy H. Leahy	120885	mother Alice & sist.Martha	3/31/80	$ 500.00
87	N.Y.	Walter Trojan	119544	wife Doris	9/30/79	$ 1,000.00
149	N.Y.	Barbara Brzezowski	120860	father John	2/29/80	$ 500.00
256	N.Y.	Evelyn Brynda	119334	husb. Chester	9/30/79	$ 500.00
293	N.Y.	Walter W. Pressey MD	114126	wife Helen Emilia	5/31/78	$ 909.00
293	N.Y.	Mary Serkes	116271	mother Anna	4/29/78	$ 500.00
293	N.Y.	Modest Ocadca	134731	wife Lubow M.	12/31/79	$ 500.00
343	N.Y.	Anne M. Nowak	117429	husb.Chester John	12/31/78	$ 500.00
361	N.Y.	Anne Hatfield	120827	Cabell Terry Jr.&Michele	2/29/1980	$ 500.00
489	N.Y.	Josephine Kachluba	115775	husb.Theodor	1/31/78	$ 297.00
251	N.Y.	Shirley Jean Rebro	112894	parents Michael & Catherine	11/30/76	$ 1,000.00
45	Pa.	Anna Pastuch	120598	daughter Mary Luciw	1/31/80	$ 500.00
120	Pa.	Jaqueline Ann Kiefer	120067	Jaqueline Ann Kiefer	12/31/79	$ 1,000.00
153	Pa.	John Patrick	115680	wife Vira	1/31/78	$ 140.41
153	Pa.	Lillian Pronevitch	115679	husb. George	1/31/78	$ 15.00
189	Pa.	Olena Diachenko	114980	husb. Olena	10/31/77	$ 18.00
397	Pa.	Michael Maluk	102122	wife Anna	2/29/80	$ 500.00
397	Pa.	Osyp Dmytryszyn	112777	mother Anna	10/31/76	$ 52.91
397	Pa.	Gordana Wojt	120718	husb. Dmytro	2/29/80	$ 500.00
432	Pa.	Marta Mycyk	110202	father Stepan	5/31/75	$ 54.00
434	Pa.	Wolodymyr Ronish	67135	Estate	10/31/79	$ 40.00
471	Pa.	Myron Hrycyn	111649	Maria & Nykolaj	2/29/76	$ 8.00

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УАСТ „ЛЕВИ" ПЕРШУНОМ „ШВАБЕН—ТУРНІРУ" В ЧІКАҐО

У днях 26-го - 27-го липня ц.р. „Леви" взяли участь у турнірі копаного м'яча, що його влаштував німецький клюб „Швабен", — в якому не програвши ні одних змагань, — здобули трофей першого місця. Був це дев'ятий з черги турнір, який відбувся на власному грищі „Швабен"-Бофало Ґров, 20 миль на північ від Чікаґо. Минулого року „Леви" були теж учасником турніру і зайняли — друге місце.

У цьогорічному турнірі „Швабен" взяло участь усіх дванадцять дружин, шість місцевих і шість з інших міст із стейтів Міссурі, Мічиґен і Вісконсин. Змагання турніру проходили системою кожен з кожним у двох підгрупах 2Х15 хвилин. У своїй групі „Леви" здобули такі висліди:

„Леви" — Мілвоки С.К. 1:1

„Леви" — Кікерс С.К. 2:1

„Леви" — Кютіс С.К. 3:0

„Леви" — Іґелс С.К. 1:1

„Леви" — Ст.Джов С.К 2:1

У фіналі „Леви" зустріли першуна 2-ї підгрупи клюб „Літс" Чікаґо, якого перемогли вислідом — 3:1, і тим здобули звання і трофей чемпіонів турніру. В змаганнях за третє місце господарі „Швабен" перемогли „Кікерс" вислідом — 2:1. Цікаво, що позастейтові клюби, які в минулих роках домінували в цьому турнірі в цьому році вийшли дуже слабо. Чотирикратний першун „Кютіс" із Ст.Люїс та минулорічний першун „Ціценгайн" Ст.Люїс опинилися в своїх групах на останніх місцях.

Провідниками дружини першунів УАСТ „Леви" є Вадим Мішалов та Анатолій Гординський.

Роман Б.Припхан

ГРИ ЗА ВІДКРИТУ ЧАШУ МІЧИҐЕНУ

УАСТ „Черник" — Спарта С.К. — 4:2

УАСТ „Черник" — Ґерманія" — 4:0

У неділю, 27-го липня ц.р., перша дружина УАСТ „Черник" відбула півфінальні змагання копаного м'яча за чашу Мічиґену, які закінчила переможним вислідом 4:1. Преможні ґолі для „Черника" здобули: Присяжнюк, Гриньків, Булик і Джордж. Фінальні змагання за цю чашу призначені на день 31-го сепня ц.р., у День Праці/.

УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"— ПЕРШУНОМ ТУРНІРУ В ҐЛЕН СПЕЙ

У днях 20-го липня ц.р. на оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н.Й., у рамках Фестивалю Молоді відбувся турнір копаного м'яча, в якому взяло участь чотири дружини. Змагання турніру проходили круговою системою, згідно з вислідами яких наступні дружини зайняли такі місця:

1. УСВТ „Чорноморська Січ" Нюарк
2. СК СУМ „Крилаті" Йонкерс
3. УСО „Тризуб" Філядельфія
4. УСК „Леви" Філядельфія

СПОРТОВА ШКОЛА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

У днях 20-го липня ц.р. на оселі „Верховина" розпочалася 11-та з черги Спортова Школа „Чорноморська Січ" яка проходитиме на протязі трьох тижнів. До цьогорічної Спортової Школи „Ч.Січі зголосилося понад 60-и учасників, з різних стейтів ЗСА і Канади, які на протязі трьох тижнів проходять інтенсивний вишкіл під проводом видатних українських тренерів і професійних учитеків фізичного виховання у ділянках: копаного м'яча, відбиванки і тенісу. Керівником цьогорічної Спортової Школи є Омелян Твардовський, директором вишколу Володимир Леонів, професійний учитель і тренер середньої школи в Вестфілді, Н.Дж.

У другому тижні учасники Спортової Школи відвідали Союзівку і Спортовий табір СУМ-а в Елленвілі, де відбулися змагання: копаного м'яча, відбиванки. Після змагань Управа оселі СУМ-а влаштувала для учасників Спортової Школи „Ч.Січі" гостинне прийняття.

У третьому тижні учасників спортового табору СУМ-а запрошено відбути гостинну зустріч Спортової Школи „Ч.Січі" на оселі „Верховина".

/ОТ/